

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. София, 02.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 28.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6244** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 171 т. 5, б. „а” от Закона за движението по пътищата (ЗДП).

Образувано е по жалба с вх. №15695 от 23.05.2019г. по описа на Административен съд София – град, подадена от „Българска интернет компания“ с ЕИК [ЕГН] чрез адв. Р. САК против ПАМ „преместване на пътно превозно средство, без знанието на неговия собственик или упълномощен водач”. Същата е била наложена на дата 08.05.2019г. В жалбата се оспорва наложената мярка, като се твърди, че въз основа на незаконосъобразния административен акт бил преместен паркиран лек автомобил марка „Мерцедес Б.“, модел СЛК200 с рег. [рег.номер на МПС] . Поради това се иска отмяната ѝ.

В с.з. жалбоподателя редовно призован се явява и поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител я оспорва.

По фактите.

Жалбата е подадена в рамките на срока за това, от лице, което се явява адрес на акта, предвид приетите по делото доказателства относно собствеността на автомобила.

Разгледана по същество е основателна.

От приетия по делото протокол №7468 от 08.05.2019г. на екипа на специализиран автомобил №42 – л. 30, се установява, че същият е извършил преместване на МПС с рег. [рег.номер на МПС] с марка „Мерцедес бенц“ по разпореждане на служител от сектор „Контрол паркиране“ при ЦГМ с позивна №102 – А. С. Г.. Процесния автомобил е вписан в позиция 12, като е отбелязано, че автомобила е преместен на [улица]. Съставен е констативен протокол – л.31 от делото в който е отбелязано, че автомобила е паркиран в нарушение на чл.171, т.5, б.“А“.

В хода на съдебното дирене, се установи от разпита на свидетел разпитан по инициатива на жалбоподателя, че процесния автомобил е бил паркиран заедно с други автомобили, за които не се събраха данни да са били принудително преместени.

По правото.

Първото възражение на жалбоподателя е свързано с липса на компетентност на органа наложил ПАМ. Съдът намира възражението за основателно поради следното.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. В частност, това е сторено с разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, регламентираща компетентността на длъжностни лица, определени от администрацията, управляваща пътя, да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик. Видно от приетата по делото Заповед СОА18-РД-484/14.08.2018г. на Кмета на СО същата касае хипотезата на чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДП, преместването на ППС, което е НЕПРАВИЛНО паркирано. В случая от приетия като доказателство протокол на л.31 от делото се установява, че административния орган е отбелязал като нарушена разпоредбата на чл.171, т.5, б.“А“. Тя, в относимата към датата на налагане на ПАМ редакция гласи, че се прилага тогава, когато превозното средство е паркирано ПРАВИЛНО, но обстоятелствата налагат неговото преместване.

На следващо място, съдът намира, че не е била спазена изискуемата от закона форма за налагане на обжалваната ПАМ. Видно от приетите по делото доказателства, няма издадена заповед в писмена форма за прилагане на мярката, независимо от изискването за задължителна писмена форма по чл. 172, ал. 1 от ЗДП. Посочения констативен протокол не би могъл да има изпълнява функциите на ЗПАМ, доколкото от него не става ясно защо е наложена ПАМ – липсват фактически обстоятелства, които да мотивират органа да наложи процесната мярка, а простото позоваване на чл.171, т.5, б.“А“ е направено бланкетно и без всякаква връзка с останалата част от протокола. Липсата на мотиви е винаги основание за отмяна на акта дори и само на това основание.

С оглед изчерпателност на мотивите на съда, с които обжалваната ПАМ следва да се отмени, съдът следва да отбележи и обстоятелството, че по аргумент от чл. 170, ал. 4 от АПК в тежест на административния орган бе да докаже съществуването на фактическите основания, посочени в акт, но независимо от изричните указания на

съда, той не стори това. Приемайки неустановените факти за неосъществени, настоящият състав намира, че оспорващият, в качеството си на собственик на МПС не е извършил нарушение, а при липса на нарушение следва да се приеме, че не е била налице която и да било от регламентирания в чл. 171, т. 5, б. "а" материалноправни предпоставки за налагането на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 5 от ЗДвП. Издаденият на това правно основание акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказвания размер от 360 лв. за процесуално представителство.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Българска интернет компания“с ЕИК [ЕГН] чрез адв. Р. САК наложената на дата 08.05.2019г. ПАМ „преместване на пътно превозно средство, без знанието на неговия собственик или упълномощен водач относно лек автомобил марка „Мерцедес Б.“, модел СЛК200 с рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Българска интернет компания“с ЕИК [ЕГН] сумата от 360 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: